

کمبود سرمایه مانع اصلی رشد و توسعه اقتصاد کشاورزی گیلان

۱۴۰۱/۰۴/۱۲ - ۰۹:۲۳

پژوهشگر و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی گیلان کمبود سرمایه را مانع اصلی رشد و توسعه اقتصاد کشاورزی استان عنوان کرد و گفت: دولت تسهیلات لازم را فراهم کند.

یکی از حوزه‌های است که ارتزاق، اشتغال و اقتصاد بخش زیادی از مردم استان گیلان به آن وابسته است و اصولاً این استان شمالی را با تولیدات کشاورزی آن همانند برنج، چای، مرکبات، تولیدات باغی آن می‌شناسند. گیلان در تولید بسیاری از محصولات کشاورزی رتبه اول تا سوم کشور را دارد و سالانه بیش از ۷۰ نوع محصول کشاورزی در این استان تولید می‌شود.

در سال‌های اخیر شاهد صادرات محصولات کشاورزی گیلان همانند کیوی به کشورهای آسیایی و اروپایی بوده ایم و همین امر نشان دهنده اهمیت توجه به این بخش و جذب سرمایه گذاری، ایجاد زیرساخت‌ها و رفع موانع و مشکلات کشاورزان را یاد آور می‌کند. هر چند در سال‌های گذشته اقداماتی در زمینه سرمایه گذاری و ایجاد زیرساخت‌ها لازم در حوزه کشاورزی استان گیلان انجام شده اما کافی نبوده است.

سرمایه عامل رشد اقتصادی

در همین رابطه «محمود هوشیار فرد» پژوهشگر و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی گیلان در گفتگو با خبرنگار مهر با اشاره به نقش بخش کشاورزی در رشد اقتصادی این استان، اظهار کرد: بخش بزرگی از مناطق روستایی گیلان برای تأمین معیشت زندگی به کشاورزی وابسته هستند.

وی با بیان اینکه توسعه بخش کشاورزی پیش شرط توسعه اقتصادی گیلان است، تأکید کرد: سرمایه نیز به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر رشد اقتصادی محسوب می‌شود و در این میان، موجودی سرمایه، نیروی کار و هزینه تحقیق و توسعه بر ارزش افزوده بخش کشاورزی تأثیرگذار است.

هوشیار فرد با اشاره به اینکه بر اساس آمارها در کشورهای توسعه یافته حمایت از بخش کشاورزی بیشتر از بخش صنعتی، افزود: این حمایت به واسطه اهمیت تأمین امنیت غذایی است.

وی با بیان اینکه یکی از موانع اصلی رشد و توسعه اقتصادی بخش کشاورزی گیلان کمبود سرمایه و موضوعات مرتبط با تأمین مالی این بخش است، تصریح کرد: توسعه مالی نقش قابل توجهی در تولید محصولات کشاورزی و رشد این بخش ایفا می‌کند توسعه مالی نقش قابل توجهی در تولید محصولات کشاورزی و رشد این بخش ایفا می‌کند.

این پژوهشگر در ادامه با اشاره به اینکه سرمایه گذاری از طریق ایجاد فرصت‌های شغلی و منابع درآمدی جدید، از جایگاه خاصی در رشد و توسعه اقتصادی برخوردار است، اضافه کرد: در بسیاری از مواقع به دلیل دسترسی محدود کشاورزان به منابع و امکانات مالی فعالیت آنها کم بازده و با مشکل مواجه می‌شود و از طرف دیگر هزینه‌های زیربنایی دولت و رشد اقتصادی بر سرمایه گذاری خصوصی در بخش کشاورزی و نا اطمینانی و نرخ بهره بر سرمایه گذاری بخش خصوصی در بخش کشاورزی تأثیر زیادی دارد.

وی با بیان اینکه افزایش موجودی سرمایه در بخش کشاورزی از طریق افزایش توانایی تولیدکنندگان و بهره برداران در استفاده از فناوری‌های جدید تولید و بکارگیری فناوری مناسب در مراحل مختلف کاشت، داشت و برداشت منجر به افزایش رشد بخش کشاورزی گیلان می‌شود، ادامه داد: این امر به نوبه خود در بلندمدت باعث کاهش هزینه تولید و بهبود عملکرد می‌شود.

لزوم حمایت از بخش خصوصی و استفاده از مراکز پژوهشی

هوشیار فرد همچنین با اشاره به اینکه سرمایه گذاری در تحقیق و توسعه از طریق نوآوری‌های فنی و نهادی سبب بهبود بهره وری عوامل تولید و رشد بیشتر تولید در بخش می‌شود، اضافه کرد: در این رابطه عواملی نظیر دیر بازده بودن طرح‌های کشاورزی و ریسک بالای سرمایه گذاری اثرگذار هستند.

وی با تأکید بر اینکه دولت‌ها باید تسهیلاتی را برای افزایش سرمایه گذاری بخش خصوصی در این بخش فراهم کنند، افزود: ارائه تسهیلات با نرخ سود پایین به همراه سرمایه گذاری مستقیم دولت در ایجاد زیر ساخت‌ها در بخش کشاورزی و نیز ایجاد شرایطی که منجر به کاهش ریسک سرمایه گذاری شده می‌تواند باعث افزایش موجودی سرمایه و در نتیجه رشد تولید در بخش کشاورزی شود.

این پژوهشگر در ادامه با بیان اینکه موجودی سرمایه دولتی و اعتبارات اعطایی بانک‌ها از عوامل مؤثر بر سرمایه‌گذاری بخش کشاورزی هستند، گفت: متأسفانه سهم تسهیلات اعطایی و همچنین نرخ رشد آن به بخش کشاورزی در مقایسه با سایر بخش‌ها رضایت بخش نیست.

وی با اشاره به اینکه کمتر از ۲۵ درصد تسهیلات دریافتی کشاورزان از منابع غیر رسمی تأمین می‌شود کمتر از ۲۵ درصد تسهیلات دریافتی کشاورزان از منابع غیر رسمی تأمین می‌شود، تصریح کرد: ایجاد نهادهای لازم برای جذب پس اندازهای روستاییان و تعاونی‌ها و صندوق‌های اعتبارات با مشارکت کشاورزان، توسعه بیمه محصولات کشاورزی و دامی به منظور کاهش ضرر و زیان ریسک و مخاطرات سرمایه‌گذاری ازجمله مواردی است که دولت می‌تواند در راستای اهداف توسعه‌ای سیاستگذاری کند.

هوشیارفرد در ادامه با بیان اینکه بدون تردید سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی به لحاظ سهم بالای این بخش در تولید ناخالص داخلی، اشتغال و امنیت غذایی از اهمیت خاصی برخوردار است، اظهار کرد: حمایت و تشویق بخش خصوصی و استفاده از ظرفیت مراکز پژوهشی دولتی و توجه به نتایج پژوهش‌های انجام شده توسط سیاست‌گذاران، بسترسازی مناسبی را برای رشد بخش کشاورزی در بلند مدت فراهم می‌کند.

وی با اشاره به اینکه سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و ایجاد فناوری‌های جدید تنها زمانی مؤثر است که با آموزش نیروی کار موجود و افزایش سرمایه انسانی همراه باشد، ادامه داد: در همین راستا ایجاد مراکزی به منظور افزایش آگاهی نیروی کار در بخش کشاورزی از فناوری‌های نوین و نحوه بهره‌مندی از این فناوری‌ها در شرایط بومی مختلف برای رشد بخش کشاورزی استان ضرورت دارد.

کلیه حقوق متعلق به شبکه خبری صنایع غذایی ایران می باشد.